

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות קיב

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיב עמוד א

בית ישראל לא יכתבו זה סמיכה ואל אדמת ישראל לא יבואו כמשמעו רבי זירא כי הוה סליק לא"י לא אשכח מברא למעבר נקט במצרא וקעבר אמר ליה ההוא צדוקי *עמא פזיזא דקדמיחו פומייכו לאודנייכו אבתי בפזיזותייכו קיימיתו אמר ליה דוכתא דמשה ואהרן לא זכו לה אנא מי יימר דזכינא לה: **ג'** אבא מנשק כיפי דעכו ר' חנינא מתקן מתקליה ר' אמי ורבי אסי קיימי

שוקט פזיזותיה מוזכין עין מן מקום להניטן: פלטי לי **מחדא**. כללתי מאחת מהן מן הקלות האמורות במקרא: **נקט במצרא**. יש מקום שאין גשר ומשליכין עץ על רוחב הגהר משפה לשפה ואיטו רחב לילך עליו כי אם אוחז בידיו בחבל המחוץ למעלה הימנו קשור שני ראשיו

בשתי יתדות אחת מכלן ואחת מכלן בשני עברי הגהר: **עמא פזיזא**. עם כהול: **דקדמיחו פומייכו לאודנייכו**. מחלחלכם הייתם כהולים שהקדמתם נעשה לנשמע ועודכם כבהלחכם כבהלחלה למהר לעשות דבר בלא עתו: **כיפי**. אלמונים לישנא אחרינא כיפי דעכו סלעים: **מתקן מתקליה**. משה ומתקן מכשולי העיר מחמת חובת הארץ שהיתה חביבה עליו ומחזר שלא ילא שם רע על הדרכים: קיימי

224 שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

קיימי משמשא לפולא. כשהשמש הגיע למקום שהן יושבין וגורסין וחמה מקדרת עליהן עומדין משם ליטב כלל וזימי הלכה עומדין מן הכלל ויושבין בחמה כדי שלא יוכלו להתרעם על ישיבת ארץ ישראל: כי רלו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: **קטיגוריא**. הרבה תורה אור מסעינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם: **זירוף אחר זירוף**. גזירות על גזירות: **ועוד כס עשיריה**.

קיימי משמשא לפולא וממולא לשמשא ר' קיימי בר גמרא מיגנדר בעפרה שנאמר **כי** ^{הכלים} **ק** כשתשעה החלקים יהיו אבדין ולא נותר כי אם העשירית אף היא תשוב והיתה לבער: **בוזוי ובוזוי דבוזוי**. שוללים אחר שוללים: **כי עץ נשא פריו**. מדכתיב תאנה וגפן נתנו חילם הרי עץ פרי אמור מה תלמוד לומר כי עץ נשא פריו אף אליני סרק ישאו פרי:

דורך שכן דוד בן. איידי דאיידי בצרפת העולם הבא דהיינו לימות המשיח נקט לה נמי הכא: **עתידין** כל איני סרק שצריך ישראל שיטענו פירות כו'. לפי שרואה לסיים בדבר טוב נקט לה הכא ולא קאמרה לעיל דאיידי בהני מילי:

הדרן עלך שני דיני גזירות קיימי משמשא לפולא וממולא לשמשא ר' קיימי בר גמרא מיגנדר בעפרה שנאמר **כי** ^{הכלים} **ק** כשתשעה החלקים יהיו אבדין ולא נותר כי אם העשירית אף היא תשוב והיתה לבער: **בוזוי ובוזוי דבוזוי**. שוללים אחר שוללים: **כי עץ נשא פריו**. מדכתיב תאנה וגפן נתנו חילם הרי עץ פרי אמור מה תלמוד לומר כי עץ נשא פריו אף אליני סרק ישאו פרי:

הדרן עלך שני דיני גזירות וסליקא לה מסכת כתובות

